

JESUS VAR ET BEDENDE MENNESKE

Jesus selv bad meget. Det gjorde han, fordi han vidste, at han ikke kunne klare livet selv. Ofte trak han sig væk for at bede alene og få kræfter til at udføre den tjeneste, Gud havde kaldet ham til. Jesus bad således i forbindelse med afgørende begivenheder i sit liv - blandt andet ved sin dåb, da han udvalgte sine apostle, før sin død, og da han hang på korset.

Når Jesus ikke kunne leve uden at være i daglig kontakt med sin himmelske Far, er det indlysende, at også hans efterfølgere har brug for at bede, både for sig selv og for andre.

Denne pjeces er udarbejdet af
sognepræst Lillian Risum
og udgivet af
IMTA og Tværkulturelt Center

**Tvær-
KultuRelt**
CENTER

BØN ER SAMTALE MED GUD

Det kan være svært at forklare, hvad bøn er, men én har engang sagt, at »bøn er sjælens åndedræt«. Det betyder, at ved at bede kan et menneske leve og ånde frit i Guds nærvær. Når Gud er nærværende i bønne, er det ikke blot de bedende, der taler og lægger deres ønsker, sorger og bekymringer frem for ham. Også Gud taler. Bøn vil sige at være stille for Gud, så den bedende kan høre hans stemme i sit indre. Hvad er det, Gud vil? På denne måde bliver bøn til en samtale, hvor det ikke blot er Gud, der lytter til mennesket, men hvor den bedende også lytter til Gud. Netop ved at lytte til Gud - både gennem Bibelen og gennem bønne - kan den bedende blive formet og dannet, så han eller hun får mod, kraft og styrke til at leve det liv, som Gud har givet.

BØN MED OG UDEN ORD

Det er ikke nødvendigt at bede højt, men det kan måske være en hjælp. Gud hører bønner, selv om man beder dem ved at tænke dem. Men det er ikke altid, man har ord for det, der rører sig i én. Måske er man i en situation, hvor man ikke kan bede, eller hvor man ikke ved, hvad man skal bede om. Det gør ikke noget, for så vil Guds Ånd, der bor i den kristne, bede: *»Men Ånden selv går i forbøn for os med uudsigelige sukke... for den går i forbøn for de hellige efter Guds vilje.«* (Romerbrevet kapitel 8, vers 26-27).

Jesus siger:

BED,
så skal der gives jer.
SØG,
så skal I finde.
BANK PÅ,
*så skal der
lukkes op for jer.*

(Matthæusevangeliet kapitel 7, vers 7)

HVORFOR SER MAN IKKE KRISTNE BEDE

 Indre Missions
Tværkulturelle Arbejde

**Tvær-
KultuRelt**
CENTER

BEDER KRISTNE IKKE?

Hvorfor beder kristne ikke? Det er et spørgsmål, som muslimer ind imellem stiller kristne.

Muslimer har nu ikke ret i, at kristne ikke beder, for det at bede er en naturlig del af mange kristnes dagligdag.

Vi ser jo ikke kristne bede. Beder kristne aldrig? vil muslimer gerne vide. Jo, kristne beder, men de beder måske oftest stille i deres hjerter og i det skjulte. Eller når de er til gudstjeneste i kirken.

Bøn er ikke noget, en bestemt religion har patent på, selv om kristne ikke normalt skiltes med, at de beder. Det hænger måske sammen med, at Jesus en gang irettesatte nogle, der stillede sig op i deres gudshuse og på gadehjørner og bad. I stedet sagde han til sine disciple (= efterfølgere): »Men når du vil bede, så gå ind i dit kammer og luk din dør og bed til din fader (= Gud), som er i det skjulte. Og din fader, som ser i det skjulte, skal lønne dig.« (Matthæusevangeliet kapitel 6, vers 6). Samtidig advarer Jesus sine disciple om, at de, når de beder, ikke skal lade munden løbe uden alvorligt at tænke over, hvad de takker Gud for og beder ham om.

JESUS FORVENTER, AT KRISTNE BEDER

Jesus antager, at kristne beder. Allerede kort tid efter, at han begyndte sit offentlige virke, sagde han til sine disciple: »Når I beder...«. Når kristne beder, kan de gøre det på mange måder. Men Jesus forudså sikkert, at mange kristne ville have brug for hjælp til at bede. Derfor gav han dem en bøn, der stort set rummer alt det, mennesker har behov for at bede om. Bønnen kaldes Fadervor og lyder således:

*Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er riget og magten og æren
i evighed. Amen.*

FADERVOR SOM BARNE-OGAFTENBØN

Fadervor er den bøn, mange kristne forældre lærer deres børn at bede. Det giver ro og tryk ved at bede denne bøn. Mange gør det, før de skal sove. På den måde overgiver man både sit eget og andres liv i Guds hånd og kan trygt lægge sig til at sove.

BORDBØN

Ud over at bede Fadervor er bordbøn en naturlig ting for mange kristne. Det vil sige, at inden man begynder at spise, takker man Gud for maden og for, at han har givet det, man har brug for. Det kan man gøre ved at bede en fri eller en fast bøn, slå korsets tegn eller ved at synge en sang, hvor man takker Gud for livet.

AT BEDE ER EN GOD VANE

Jesus har ikke sagt, hvor mange gange kristne skal bede hver dag. Derfor er kristne i princippet frit stillet. Men hans sendebud, apostlen Paulus, giver det råd, at kristne skal bede hele tiden uden ophør og sige Gud tak under alle forhold (jf. 1. Thessalonikerbrev kapitel 5, vers 17-18).

En kristen kan bede i sit sind og hjerte hvor som helst og når som helst. Det er der mange, der gør. Det kan være mens man er på vej til arbejde, mens man snakker med andre mennesker, eller mens man sidder foran computeren på sin arbejdsplads. Nogle kristne oplever, at det er en god vane så vidt muligt at have faste bedetider (for eksempel morgen og aften) og at gå i kirke om søndagen for at tilbede Gud og lytte til ham.

FORBØN

Det er naturligt for kristne at bede for andre mennesker. Når man beder for familien og andre, beder man om, at Gud vil være hos dem og vise dem kærlighed og barmhjertighed.

Forbøn er at overlade andre mennesker i Guds hænder i håbet om, at han vil tage sig af dem og velsigne dem. Når man beder for et andet menneske, deler man sin nød og bekymringer med Gud – og det gør godt.

BEDESTILLINGER

Kristne benytter sig af mange forskellige bedestillinger, alt efter hvilken tradition de tilhører. Det skyldes, at de ikke har fået besked om at bede på én bestemt måde. I Bibelen er der nævnt forskellige bedestillinger, og dette tolker kristne sådan, at der er frit valg.

En måde er at knæle, hvorved man viser, at man kommer frem for Gud i ydmyghed. En anden måde er at stå oprejst (eller sidde), eventuelt med åbne hænder. På den måde tilkendegiver man, at man er åben for det svar og den velsignelse, som Gud vil give. Beder man med foldede hænder, kan det være med til at vise, at tankerne samles, og at man søger at koncentrere sig om at bede. Det er også muligt i ydmyghed og respekt for Gud at bøje ansigtet til jorden.